

РЕШЕНИЕ

№ 5860

гр. София, 19.12.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, VIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 18.11.2011 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Мадлен Петрова

ЧЛЕНОВЕ: Мария Попова

Боряна Бороджиева

при участието на секретаря Камелия Миладинова и при участието на прокурора Никова, като разгледа дело номер **7316** по описа за **2011** година докладвано от съдия Мадлен Петрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, вр. чл. 63 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Столична дирекция на вътрешните работи /СДВР/ против решение от 24.03.2011г. на Софийски районен съд, 96 състав, постановено по НАХД № 15759/2010г., с което е изменено Наказателно постановление № 84251/21.10.2010г., издадено от началник АНД, отдел Пътна полиция – СДВР като е намалена наложената на П. С. М. глоба от 200 лева на основание чл. 177, ал.1, т.2 предл.2, пр.1 от ЗДвП на 100 лева за нарушение на чл. 150а от ЗДвП.

Касаторът твърди, че атакуваният съдебен акт в частта, в която е намалено наложеното административно наказание глоба е неправилен и незаконосъобразен, по съображения за нарушение на чл. 27, ал.2 от ЗАНН. В тази връзка се посочва, че при определяне размера на глобата административнонаказващият орган е отчел отегчаващи вината обстоятелства - санкционираният водач, съзнавайки, че СУМПС му е отнето за управление на МПС след употреба на алкохол и че има огромен брой нарушения на ЗДвП – 19 броя. Това е мотивирало издателя на НП да наложи глоба в средния предвиден от закона размер. В подкрепа на касационните доводи се представят – препис от АУАН № 927634/19.09.2010г. и АУАН № 166877/23.09.2010г. от които е видно, че СУМПС е иззето от жалбоподателя по повод управление на МПС след употреба на алкохол и че ден преди процесното нарушение водачът е управлявал МПС с отнето СУМПС.

Наред с горното се релевират и доводи за необоснованост на съдебното решение – съдът не е изложил мотиви защо приема, че глобата следва да се намали.

Иска се отмяна на решението и постановяване на друго по съществуващото на спора, с което да се потвърди наказателното постановление.

Ответникът – П. С. М. не изразява становище по касационната жалба.

Участващият в съдебното производство прокурор от Софийска градска прокуратура счита, че касационната жалба е основателна и решението следва да се отмени.

Административен съд, С. град, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срока по чл. 211 от АПК във връзка с чл. 63, ал.1 ЗАНН и от надлежна страна.

При разглеждането ѝ по съществуващото на спора и след проверка на съдебния акт съгласно чл. 218 от АПК във връзка с чл. 63, ал.1 от ЗАНН, настоящият касационен състав намира, че е неоснователна, поради следното:

За да измени Наказателно постановление № 84251/21.10.2010г., издадено от началник АНД, отдел Пътна полиция – СДВР, СРС е приел въз основа на събраните по делото доказателства, че П. М. е осъществил от обективна и субективна страна нарушение на чл. 150а от ЗДвП – управлява МПС без да притежава свидетелство за управление, отнето му по реда на чл. 171, т.1 от ЗДвП, но е преценил, че при определяне размера на наказанието е допуснато нарушение на чл. 27 от ЗАНН, поради което е намалил глобата на предвидения от закона минимум от 100 лева.

Решението е правилно. Не е налице релевираното от касатора неправилно приложение на чл. 27 от ЗАНН при извършеното от съда намаление на наложената санкция. Обстоятелството, че СУМПС на нарушителя е отнето на основание чл. 171, т. 4 е елемент от състава на нарушението по чл. 177, ал.2, т.1, за което е ангажирана административнонаказателната отговорност на П. М. и за което е предвидена глоба от 100 до 300 лева. Следователно и предвиденият от закона минимум на наказанието отчита отнемането на свидетелството за управление, включително и на основание чл. 171, т.1 от ЗДвП. Както в акта, така и в наказателното постановление не са налице фактически установявания относно съществуването на твърдените в касационната жалба отегчаващи обстоятелства – за множество нарушения от вида на процесното, включително и в деня преди съставянето на процесния АУАН, поради което крайния извод на СРС относно допуснати нарушения при индивидуализация на наказанието съответства на чл. 27 от ЗАНН.

От друга страна необосноваността на съдебния акт не представлява касационно основание по чл. 348 от НПК във връзка с чл. 63, ал.1 от ЗАНН за отмяна на решението на въззивния съд в производството по ЗАНН, поради което изложените касационните доводи в тази връзка не следва да бъдат обсъждани.

Предвид липсата на касационни отменителни основания, атакуваният съдебен акт следва да се остави в сила.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2 АПК вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН, Административен съд, С. – град, VIII касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 24.03.2011г. на Софийски районен съд, 96 състав,
постановено по НАХД № 15759/2010г.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: